

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 9 mei 2017 met nummer RvVb/A/1617/0843
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0482/0539

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. de nv BETOFIN 2. de nv VIBRO-WELFSELS 3. mevrouw Ursula THIELEMANS-DE BEUKELAAR <p>vertegenwoordigd door advocaat Els DESAIR met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Schaliënstraat 1 bus 11</p>
Verwerende partij	<p>de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN</p> <p>vertegenwoordigd door mevrouw Veronique ELSEMANS</p>
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. de nv ANTWERPS SPORTPALEIS <p>vertegenwoordigd door advocaten Marco SCHOUPS en Kristof HECTORS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, De Burburestraat 6-8, bus 5</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN 3. de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen <p>vertegenwoordigd door advocaat Annelies VERLINDEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 106</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 8 april 2015, geregulariseerd op 29 mei 2015, de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 26 februari 2015.

De verwerende partij heeft de administratieve beroepen van de verzoekende partijen en andere belanghebbende derden tegen de beslissing van de tweede tussenkommende partij van 30 december 2010 onontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid, zodat de beslissing van 30 december 2010, waarbij aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend wordt onder voorwaarden voor het oprichten van een topsporthal op de percelen gelegen te 2170 Merksem (Antwerpen), Schijnpoortweg 115, met als kadastrale omschrijving afdeling 40, sectie D, nummers 365L, 374A2-B2, 367 T8-V8-W8 rechtskracht herneemt.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 8 juli 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat haar met een beschikking van 28 juli 2015 toe in de debatten.

De tweede en de derde tussenkomende partij verzoeken met een aangetekende brief van 10 juli 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat hen met een beschikking van 28 juli 2015 toe in de debatten.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota en een aanvullende nota in. De eerste tussenkomende partij en de tweede en de derde tussenkomende partij reageren op deze aanvullende nota. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partijen dienen geen laatste schriftelijke uiteenzetting in.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 januari 2017.

Advocaat Benjamin D'HOLLANDER loco advocaat Els DESAIR voert het woord voor de verzoekende partijen.

Mevrouw Veronique ELSEMANS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaten Marco SCHOUPS en Kristof HECTORS voert het woord voor de eerste tussenkomende partij.

Advocaat Olivier DROOGHMANS loco advocaat Els EMPEREUR voert het woord voor de tweede en derde tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. RECHTMATIGHEID VAN HET VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Standpunt van de partijen

Zoals aangehaald in onderdeel II van dit arrest, dienen de verzoekende partijen na de wederantwoordnota (van 9 oktober 2015) nog een aanvullende nota (van 29 maart 2016) in, waarop de tussenkomende partijen (op 28 april 2016) reageren.

Aanleiding is de beslissing van de verwerende partij van 14 januari 2016 tot weigering aan de nv CARMANS BLUE TECHNOLOGY van de milieuvergunning (zoals betekend op 16 februari 2016) voor een breekwerf, grondreinigingscentrum en betoncentrale op de terreinen gelegen te 2170

Merksem (Antwerpen), Schijnpoortweg 155, met als kadastrale omschrijving afdeling 40, sectie D, nummers 2P/deel, 2/2 en 5N2, naast de Sportpaleissite, die eigendom van de eerste twee verzoekende partijen zijn (stukken 25, 26 en 27). De nieuwe beslissing zou volgens de verzoekende partijen aantonen dat de mobiliteitsproblematiek en de verkeersgenererende werking van de volledige Sportpaleissite ernstig zijn.

De eerste tussenkomende partij vraagt uitdrukkelijk om deze aanvullende nota met extra stukken van de verzoekende partijen uit de debatten te weren omdat dit procedurestuk, ingediend na haar laatste schriftelijke uiteenzetting, niet voorzien is.

Ook de tweede en de derde tussenkomende partij doen dat.

Beoordeling door de Raad

De aanvullende nota met extra stukken, ingediend door de verzoekende partijen, wordt uit de debatten geweerd. Zij is immers niet in de procedure voorzien.

IV. FEITEN

1.

Op 4 oktober 2005 dient de eerste tussenkomende partij bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van een topsporthal”* naast het bestaande Sportpaleis.

Voorafgaandelijk hieraan liet zij een milieueffectenrapport opstellen, dat op 29 september 2005 door de Cel Mer werd goedgekeurd.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 oktober 2005 tot en met 9 november 2005, worden 18 bezwaarschriften ingediend.

De Lijn brengt op 8 november 2005 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Administratie Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, brengt op 4 oktober 2005 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel brengt op 15 november 2005 een negatief advies uit voor wat betreft de overkraging van het openbaar domein door de zuidelijke hoek van de topsporthal.

De gemachtigde ambtenaar brengt op 13 februari 2006 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Er wordt o.m. gesteld dat voldaan moet zijn aan de milderende maatregelen van het milieueffectenrapport en dat deze maatregelen verwerkt moeten worden in een bedrijfsvervoersplan dat moet worden opgemaakt vóór het verkrijgen van de vergunning.

Overeenkomstig het op dat ogenblik geldende gewestplan ‘Antwerpen’ zijn de percelen gelegen in recreatiegebied en in reservatiezone. Zij zijn op dat ogenblik niet gelegen binnen de perimeter van een ruimtelijk uitvoeringsplan, noch binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling.

De tweede tussenkomende partij verleent op 31 maart 2006 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de eerste tussenkomende partij, mits naleving van het bedrijfsvervoerplan.

Bij arrest nr. 193.863 van 4 juni 2009 vernietigt de Raad van State op vordering van o.a. de verzoekende partijen de voornoemde stedenbouwkundige vergunning voor de topsporthal die (onder de naam Lotto Arena) in gebruik genomen is op 10 maart 2007. De Raad van State was van oordeel dat het bedrijfsvervoerplan een essentieel onderdeel van de bestreden stedenbouwkundige vergunning is en derhalve aan een openbaar onderzoek diende te worden onderworpen.

Intussen vernietigde de Raad van State bij arrest nr. 182.193 van 21 april 2008 ook “het besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 2000 houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Antwerpen op het grondgebied van de gemeenten Antwerpen, Edegem, Kapellen, Rumst, Schilde en Zwijndrecht en tot wijziging van het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift artikel 1 voor het gehele gewestplan, in zoverre het betrekking heeft op de gronden vermeld in bijlage 9”.

2.

Ingevolge de vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning voor de topsporthal beslist de tweede tussenkomende partij op 26 juni 2009 opnieuw om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en laat de voorwaarde in verband met het bedrijfsvervoerplan achterwege.

Ingevolge de vernietiging door de Raad van State van de gedeeltelijke gewestplanherziening komen de percelen te liggen in bufferzone. De tweede tussenkomende partij maakt daarom toepassing van artikel 20 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

Deze (tweede) stedenbouwkundige vergunning wordt andermaal door o.a. de verzoekende partijen aangevochten voor de Raad van State met een vordering tot schorsing en nietigverklaring.

Deze vordering tot schorsing werd bij arrest van 4 februari 2010 verworpen door de Raad van State, waarna de verzoekende partijen een verzoek tot voortzetting hebben ingediend. In het Auditorsverslag in de procedure ten grond werd opnieuw de vernietiging van de vergunning geadviseerd, ditmaal omdat door de vernietiging van de gewestplanwijziging voor het betrokken gebied op 21 april 2008 door de Raad van State het perceel in kwestie opnieuw de bestemming van bufferzone heeft gekregen en er geen nieuw advies werd ingewonnen niettegenstaande de planologische context was gewijzigd.

3.

Na kennisname van dit Auditorsverslag van 29 oktober 2010 in de procedure ten gronde dat opnieuw de vernietiging adviseert, beslist de tweede tussenkomende partij op 30 december 2010 om de stedenbouwkundige vergunning van 26 juni 2009 in te trekken en om een nieuwe (derde) regularisatievergunning te verlenen voor de bouw van de topsporthal.

Intussen werd op 21 mei 2010 door de Vlaamse regering het gewestelijk RUP “Gebied voor stedelijke activiteiten omgeving Sportpaleis” definitief vastgesteld, waardoor het bouwperceel bestemd wordt voor recreatieve voorzieningen. De tweede tussenkomende partij overweegt bij de afgifte van de vergunning dat de door de gewestplanwijziging van 7 juli 2000 beoogde bestemmingswijziging daarmee alsnog gerealiseerd wordt en de planologische context werd hersteld, waardoor de argumentatie door het Auditorsaat bij de Raad van State zou komen te vervallen.

4.

Onder meer de verzoekende partijen tekenen met een aangetekend schrijven van 11 maart 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij en vragen uitdrukkelijk om gehoord te worden.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in een niet-gedateerd verslag om dit beroep onontvankelijk te verklaren wegens laattijdigheid.

Op 24 maart 2011 verklaart de verwerende partij het beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk wegens laattijdigheid. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“... ”

Er is niet voldaan aan de ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens artikel 4.7.21 van de Vlaamse Codex.

De beroepen werden laattijdig ingesteld:

- 1. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 13 januari 2011. De aanplakking werd twee maal gecontroleerd door de diensten van de stad Antwerpen (op 13 januari en op 4 februari 2011).*
- 2. De poststempel van de aangetekende brief met het beroepschrift is gedateerd op 11 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending. Het beroep werd ingesteld buiten de termijn van 30 dagen.*

Artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO stelt het volgende: “Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft het beroep ingesteld door elke belanghebbende: de dag na deze van aanplakking.”

Uit een arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen inzake de provincie Oost-Vlaanderen, blijkt dat de Raad er mee instemt dat de termijn van “30 dagen na aanplakking cfr. Art. 4.8.16 §2 VCRO” aanvangt de eerste dag na de dag van aanplakking (Raad voor Vergunningsbetwistingen, arrest nr. A/2010/0016 van 26 mei 2010 in de zaak 2009/0106/SA/3/0074).

Naar analogie met de Raad, moet ook bij deputatie beroep worden ingesteld binnen 30 dagen na de eerste dag van de aanplakking.

Volgens het dossier betreft het een regelmatige aanplakking en werd de beslissing uitgehangen volgens de regels van de VCRO en haar uitvoeringsbesluiten.

De aanplakking gebeurde op 13 januari 2011 op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft.

Dit wordt bevestigd door een toezichter van de Stad Antwerpen nog diezelfde dag dd. 13/01/2011 in een attest van aanplakking, zoals voorzien in de VCRO.

De aanplakking geschiedde op de door de VCRO vereiste plaats, duidelijk zichtbaar, gericht naar de straatkant, zo dicht mogelijk bij de openbare weg, op ooghoogte en met de tekst gericht naar de openbare weg.

De mededeling van de beslissing gebeurde wel degelijk op regelmatige wijze.

In casu voldeed de aanplakking aan al deze vereisten.

Op 4 februari 2011 wordt deze aanplakking gecontroleerd door de Stad Antwerpen. Dit wordt bevestigd in het attest van aanplakking d.d. 21 februari 2011.

Daarenboven volgt ook uit de tweede verklaring op eer d.d. 15 februari van NV Antwerps Sportpaleis dat de bekendmaking tijdens de hele duur van de aanplakking goed zichtbaar en leesbaar is gehouden.

*Alle ingediende beroepen worden onontvankelijk verklaard.
..."*

Met een aangetekende brief van 3 mei 2011 hebben de verzoekende partijen de vernietiging gevorderd van het besluit van de verwerende partij van 24 maart 2011 waarbij hun administratief beroep onontvankelijk wordt verklaard.

Hun beroep tot vernietiging wordt door de Raad, met arrest nr. A/2015/0034 van 20 januari 2015, onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp verklaard (rolnummer 1011/0799/A/8/0815), gelet op de vernietiging van de bestreden beslissing met arrest nr. A/2015/0033 van 20 januari 2015 in de samenhangende zaak, ingeleid door andere derden (rolnummer 1011/0798/A/8/0752).

In laatstgenoemd arrest vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 24 maart 2011 om reden dat de verwerende partij de verzoekende partijen niet heeft gehoord niettegenstaande zij daarom uitdrukkelijk hadden verzocht.

De Raad beveelt in dat vernietigingsarrest de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over de administratieve beroepen (van de verzoekende partijen en andere derden) en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening (op 10 februari 2015) van het arrest, met respect voor artikel 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO

5.

Daaropvolgend heeft de verwerende partij de behandeling van het administratief beroep hernomen, en heeft op 11 februari 2015 de verzoekende partijen en andere beroepsindieners uitgenodigd voor een hoorzitting.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 februari 2015 opnieuw om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens laattijdigheid.

Na de hoorzitting van 24 februari 2015, waarvan het proces-verbaal ook ter beschikking van de Raad is gesteld, verklaart de verwerende partij het beroep op 26 februari 2015 opnieuw onontvankelijk wegens laattijdigheid. De verwerende partij beslist:

“ ...

8. Beoordeling ontvankelijkheid

Er is niet voldaan aan de ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Alle ingediende beroepen worden onontvankelijk verklaard.

De beroepen werden laattijdig ingesteld:

- *De beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 13 januari 2011 op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanplakking werd tweemaal gecontroleerd door de dienst van stad Antwerpen (op 13 januari 2011 en op 4 februari 2011).*
- *De poststempel van de aangetekende brief met het beroepsschrift van NV Nagels Transport, Betofin NV, Vibro-Welfsels NV en mevrouw Ursula Thielemans-De*

Beukelaer is gedateerd op 11 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending. Het beroep werd ingesteld buiten de termijn van 30 dagen.

- *De poststempel van de aangetekende brief met het beroepschrift van de heer Martin Somers, mevrouw Monique Van Den Branden, mevrouw Liliane Denys en mevrouw Elisabeth Liberton is gedateerd op 11 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending. Het beroep werd ingesteld buiten de termijn van 30 dagen.*

1. Start van beroepstermijn

Ten tijde van het instellen van het administratief beroep (11 maart 2011) bepaalde artikel 4.7.21, §3 dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid door elke andere belanghebbende ingesteld moest worden binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat "de dag na deze van aanplakking".

Uit rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen is gebleken dat de Raad ermee instemt dat de termijn van "30 dagen na aanplakking cfr. art. 4.8.16 § 2 VCRO" aanvangt de eerste dag na de dag van aanplakking.

Deze zienswijze van de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd bevestigd door het Grondwettelijk Hof in haar arrest van 27 januari 2011. Sinds dit arrest (nr. 8/2011 van 27 januari 2011) kan niet ernstig meer worden betwist dat de beroepstermijn ingaat de dag na de startdatum van aanplakking.

Verder kan nog verwezen worden naar het feit dat een attest van aanplakking steeds de dag van eerste aanplakking uitdrukkelijk moet vermelden (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181), zodat een belanghebbende kan weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt

Met het wijzigingsdecreet van 4 april 2014 werd door de decreetgever inzake de beroepstermijn bij de deputatie, verduidelijkt dat de beroepstermijn begint te lopen de dag na deze van de startdatum van de aanplakking.

Dit was een loutere verduidelijking van de bestaande tekst die aansluit bij de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever, bij de bestaande rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011.

Artikel 4.7.21, §3 VCRO bepaalt heden dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld wordt binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na de startdatum van de aanplakking.

'Na de startdatum', impliceert m.a.w. de dag nadat de aanplakking werd aangebracht. De beroepstermijn loopt dus gelijk met de aanplakking.

Gelet op het voorgaande, kan de interpretatie van de beroepers (dat de beroepstermijn pas begint te lopen de dag na afloop van de aanplakkingstermijn) niet weerhouden worden.

2. Regelmatige aanplakking

De enige wettelijke vereiste is dat de aanplakking geschiedt "op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft."

Artikel 4.7.19, § 2 VCRO bepaalt:

"Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager

gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen."

Zolang de Vlaamse Regering geen aanvullende formele, dan wel inhoudelijke, vereisten oplegt waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met artikel 4.7.19, §2 VCRO.

In het beroepsschrift wordt voorgehouden dat de aanplakking moet voldoen aan de vereisten van aanplakking die artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen voorschrijft. Dit standpunt wordt niet bijgetreden door de Raad voor Vergunningsbetwistingen (nr.A/2012/0379).

In voorliggende aanvraag werd de aanplakking, volgens het gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking zoals vermeld in artikel 4.7.19, §2, VCRO, aangeplakt op 13 januari 2011 op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, nl. te Schijnpoortweg 115, 2170 Merksem.

In het attest van aanplakking wordt het volgende vermeld: "Door mijn dienst werd de aanplakking gecontroleerd op 13 januari en 4 februari 2011." M.a.w. blijkt uit de attestering dat de stedenbouwkundige dienst daadwerkelijk de aanplakking ter plaatse is gaan controleren.

Het attest van aanplakking werd vervolgens ondertekend door de bestuurscoördinator-stedenbouwkundig ambtenaar en dit "voor de stadssecretaris, bij machtiging van 27 januari 2010".

Uit de foto's kan men tevens afleiden dat de aanplakking duidelijk is gebeurd, achter een glazen raam, zo dicht mogelijk bij de openbare weg, op ooghoogte en met de tekst gericht naar de openbare weg.

De aanplakking van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen is regelmatig gebeurd.

3. Tijdigheid

De beroepen werden ingesteld buiten de termijn van 30 dagen.

De poststempel van de aangetekende brief met het beroepsschrift van NV Nagels Transport, Betofin NV, Vibro-Welfsels NV en mevrouw Ursula Thielemans-De Beukelaer is gedateerd op 11 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending.

De poststempel van de aangetekende brief met het beroepsschrift van de heer Martin Somers, mevrouw Mónica Van Den Branden, mevrouw Liliane Denys en mevrouw Elisabeth Liberton is gedateerd op 11 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending.

De vergunning werd aangeplakt op 13 januari 2011. De laatste dag waarop beroep kon

aangetekend worden is bijgevolg 13 februari 2011.

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en haar uitvoeringsbesluiten zijn het wetgevend kader voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en deze voorzien geen uitzonderingsbepalingen voor de beroepstermijn.

4 Hoorzitting

Beroepers zijn uitgenodigd op de hoorzitting van 24 februari 2015.

*Werden gehoord in zitting van 24 februari 2015: meester Marc Schoups, advocaat namens vergunningsaanvrager, Jan Van Esbroeck, vergunningsaanvrager, meester Elsje Empereur, advocaat namens de stad Antwerpen, meester Els Desair, advocaat namens belanghebbende derden, meester Reiner Tijs, advocaat namens belanghebbende derden.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

Met een afzonderlijk verzoek tot vernietiging vragen ook mevrouw Monique VAN DEN BRANDEN, mevrouw Liliane DENYS en mevrouw Elisabeth LIBERTON de nietigverklaring van deze beslissing. Deze procedure is gekend onder rolnummer RvVb/1415/0519/A/0498.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. De verzoeken tot tussenkomst zijn ontvankelijk.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De tweede en derde tussenkomende partij stellen dat het verzoek tot vernietiging onontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Antwerpen van 30 december 2010, nu deze beslissing niet kan worden beschouwd als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg is genomen.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat het beroep van de verzoekende partijen gericht is tegen zowel de beslissing van de verwerende partij van 26 februari 2015 als tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 30 december 2010.

Conform artikel 4.8.2, 1° VCRO dient de Raad zich als administratief rechtscollege uit te spreken over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of bestuurlijke stilzwijgende beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

De beslissing van 30 december 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen kan evenwel niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen.

De exceptie is gegrond. Het beroep, in zoverre het is gericht tegen de beslissing van 30 december 2010, is onontvankelijk.

Het voorwerp van het voorliggende beroep dient derhalve noodzakelijk beperkt te worden tot de beslissing van de verwerende partij van 26 februari 2015.

B. Ontvankelijkheid naar tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden ter zake geen excepties opgeworpen.

C. Ontvankelijkheid naar het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen merken op dat hun belang om de stedenbouwkundige vergunning voor de topsporthal aan te vechten in de voorgaande vernietigingsprocedures reeds werd erkend door de Auditeur en de Raad van State, en stellen dat zij daarom ook een evident belang hebben bij onderhavig beroep tegen de regularisatievergunning voor de topsporthal.

De omstandigheid dat de topsporthal aan de andere kant van het sportpaleis staat, doet hieraan geen afbreuk volgens de verzoekende partijen, te meer daar de topsporthal samen met het Sportpaleis en het "Hospitality Center" één milieutechnische eenheid vormt.

De verzoekende partijen verduidelijken dat zij hun vordering niet enkel instellen als exploitant, maar tevens en evenzeer in hun hoedanigheid van eigenaar en opstalhouder van de industrieterreinen respectievelijk industriegebouwen, die zij deels zelf gebruiken en deels aan derden verhuren. In deze hoedanigheid hebben de verzoekende partijen er belang bij dat hun industrieterreinen 24h/24h en 7/7d ongehinderd bereikbaar en toegankelijk zijn.

De verzoekende partijen herhalen dat de Auditeur bij de Raad van State in zijn verslag van 30 januari 2012 inzake de verhoging van het bezoekersaantal van het Sportpaleis nog eens heeft benadrukt dat de hinder bewezen is, en dat het belang van de verzoekende partijen derhalve een vaststaand feit is.

Ten overvloede verwijzen de verzoekende partijen nog naar het milieueffectenrapport, waarin de terreinen van verzoekende partijen werden aangemerkt als terreinen waarop er zich een negatief effect ingevolge de exploitatie van de Topsporthal kan voordoen en *de facto* ook voordoet.

2.

De verwerende partij betwist dit belang van de verzoekende partijen.

De eerste twee verzoekende partijen zijn immers rechtspersonen die geen 'zintuiglijke hinder' kunnen ondervinden, dus ook geen mobiliteitshinder. De beweerdde onverhuurbaarheid is volgens de verwerende partij louter hypothetisch en wordt met geen enkel stuk aangetoond. De Raad kan volgens de verwerende partij niet nagaan of dit beweerdde commerciële nadeel voldoende

waarschijnlijk is en tegelijk het (on)rechtstreekse gevolg van de realisatie van de bestreden beslissing.

De derde verzoekende partij woont in Kalmthout, op ruime afstand van het project, zodat haar persoonlijk belang onduidelijk is.

3.1.

Ook de eerste tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen. Zij stelt dat verzoekschriften die zijn ingegeven door loutere klaagzucht, niet worden toegelaten. In het verzoekschrift wordt volgens haar nergens concreet aannemelijk gemaakt waarom precies de verzoekende partijen hinder zouden ondervinden van de bouw van de Lotto Arena.

De tweede verzoekende partij zou ook inmiddels haar activiteiten hebben stopgezet. Volgens de aannemer die werkt voor de eerste tussenkomende partij, is de tweede verzoekende partij al sedert juni 2012 geschrapt wegens stopzetting van activiteiten.

Anderzijds is de eerste verzoekende partij slechts een “onroerend goed vennootschap” en woont de derde verzoekende partij in Kalmthout, zodat niet valt in te zien welke “exploitatieschade” zij dan wel zou lijden.

De verzoekende partijen mogen bovendien geen standpunt namens de huurders; dat zou een ‘*actio popularis*’ zijn. Een aantal huurders hebben trouwens expliciet ontkend dat zij hinder ondervinden van de exploitatie van de eerste tussenkomende partij en houden er aan om te wijzen op de erg constructieve samenwerkingen met de eerste tussenkomende partij.

De eerste tussenkomende partij stelt verder dat er geen interferentie is tussen de activiteiten op het bedrijventerrein en de activiteiten in het Sportpaleis in de Lotto Arena, nu de bedrijven op het bedrijventerrein – indien nog daadwerkelijk in exploitatie – actief zijn in de bouwsector en hun activiteiten ’s morgens vroeg tot ongeveer 16.00 u uitoefenen, terwijl de Lotto Arena haar deuren nooit vóór 19.00 u opent.

De eerste tussenkomende partij heeft trouwens op 12 november 2010 en 23 en 24 september 2011 een gerechtsdeurwaarder de verkeerssituatie en –densiteit ter hoogte van het Sportpaleis laten vaststellen (farde VIII, stukken 8 en 9): de verkeersdensiteit bleek het grootst tussen 18 en 21u, maar met een normale doorstroom.

De eerste tussenkomende partij registreert sedert midden juni 2011 ook nog zelf het verkeer aan de hand van een camera en stelt vast dat ook zonder evenement in het Sportpaleis en/of de Lotto Arena, de brug over het Albertkanaal dikwijls vol zit tot ongeveer 18u30. Tijdens de evenementen is er uitzonderlijk een file, vlak vóór de aanvang en vlak na het einde ervan, maar de stad neemt heel wat maatregelen om de lokale mobiliteit goed in de hand te kunnen houden.

De eerste tussenkomende partij wijst eveneens op de nauwe samenwerking met de stad Antwerpen en een aantal concrete initiatieven om de lokale mobiliteit in de hand te houden.

In de mate de verzoekende partijen 24h/24h en 7/7d bereikbaar willen zijn, stelt de eerste tussenkomende partij vast dat deze bereikbaar niet in het gedrang wordt gebracht door de exploitatie van de Lotto Arena.

Besluitend stelt zij dat de verzoekende partijen het reëel karakter van de door hen aangevoerde hinder niet aantonen en bijgevolge niet doen blijken van het rechtens vereiste belang bij deze procedure.

3.2.

De eerste tussenkomende partij voert ook de onontvankelijkheid van het verzoekschrift bij gebrek aan ontvankelijke middelen aan, nu er ten gronde geen middel wordt aangevoerd tegen de enige aanvechtbare beslissing zijnde de beslissing van de verwerende partij van 26 februari 2015.

De verzoekende partijen formuleren onder de titel “ontvankelijkheid” wel kritiek op de beoordeling door de verwerende partij van de tijdigheid van hun administratief beroep, maar deze uiteenzetting kan volgens de eerste tussenkomende partij niet als een middel worden aangemerkt en heeft eigenlijk niets te maken met de ontvankelijkheid van dit annulatieberoep maar wel met de gegrondheid ervan.

4.

De tweede en de derde tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partijen niet.

5.

In hun wederantwoordnota herhalen de verzoekende partijen hun betoog met betrekking tot hun belang.

Zij antwoorden verder op de kritiek dat de eerste en tweede verzoekende partij als rechtspersonen geen “zintuigelijke hinder” kunnen ondervinden. In de aangehaalde memorie van toelichting wordt nergens gesproken over “zintuigelijke hinder”. De hinder die de verzoekende partijen ondervinden is dat hun bedrijfsterreinen door de activiteiten van de eerste tussenkomende partij niet 24 uur op 24 uur en 7 dagen op 7 dagen bereikbaar zijn.

Het staat volgens de verzoekende partijen vast dat, naar analogie met de rechtspraak van de Raad van State, ook rechtspersonen kunnen optreden voor de Raad indien zij dit doen ter verwezenlijking of bescherming van hun statutair doel. De toegang tot de terreinen en gebouwen van de eerste verzoekende partij (opstalhouder) en de tweede verzoekende partij (eigenaar grond) is uiteraard essentieel om dit statutair doel te bereiken. Het feit dat de tweede verzoekende partij haar bedrijfsactiviteiten op de terreinen gestaakt zou hebben, doet niet ter zake, nu haar hoedanigheid als eigenaar volstaat. De bescherming van het statutair doel heeft vooreerst betrekking op de tevredenheid van de bestaande huurders, en het dichtslippen van de enige uitgang van die terreinen staat hier haaks op. Verder wordt de toekomstige verhuurbaarheid en de waarde van de terreinen in negatieve zin beïnvloed door de mobiliteitsproblematiek.

Dat de verzoekende partijen als burens het vereiste procesrechtelijk belang hebben, blijkt volgens de verzoekende partijen ook uit de rechtspraak van de Raad van State.

Beoordeling door de Raad

1.

Het door de verzoekende partijen ingestelde administratief beroep van 11 maart 2011 werd door de verwerende partij onontvankelijk verklaard. Het kan niet worden betwist dat dit een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” is (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van het decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St.* VI. Parl., 2008-2009, 2011/1, 195) en dat de verzoekende partijen belang hebben om deze voor hun nadelige beslissing aan te vechten. Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

2.

De door de verwerende en eerste tussenkomende partijen opgeworpen exceptie van ontstentenis van belang kan niet worden bijgetreden.

Zoals hierboven gesteld ontlenen de verzoekende partijen hun belang reeds aan het feit dat hun administratief beroep onontvankelijk werd verklaard, waardoor hun een nadeel wordt berokkend.

D. Ontvankelijkheid wat betreft de toepassing van artikel 15, 4° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partijen stellen dat het verzoekschrift onontvankelijk is omdat in de uiteenzetting ten gronde geen middel wordt ontwikkeld dat gericht is tegen de beslissing van de verwerende partij van 26 februari 2015.

De eerste tussenkomende partij merkt op dat er wel kritiek wordt geformuleerd op de redenering van de verwerende partij met betrekking tot de laattijdigheid van het administratief beroep, maar deze kritiek wordt geformuleerd onder de titel “ontvankelijkheid” en wordt door de verzoekende partijen niet als een “middel” aangemerkt.

Minstens ondergeschikt voeren de tussenkomende partijen wel inhoudelijk verweer op het “middel” gericht tegen de beslissing van de verwerende partij van 26 februari 2015.

Beoordeling door de Raad

Volgens artikel 15, 4° van het Procedurebesluit moet het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen bevatten.

Een middel is een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze rechtsregels naar het oordeel van de verzoekende partijen worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

Met de tussenkomende partijen moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen, onder de titel “Stedenbouwkundige vergunning 30.12.2010 kennelijk onwettig” acht middelen inroepen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 30 december 2010. Zoals hierboven reeds vastgesteld, is de Raad enkel bevoegd om de wettigheid te onderzoeken van in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissingen, reden waarom deze middelen onontvankelijk zijn.

Er moet evenwel ook worden opgemerkt dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift, zij het onder de titel “ontvankelijkheid”, ook uitdrukkelijk de beoordeling van de verwerende partij in de beslissing van 26 februari 2015 m.b.t. de ontvankelijkheid van het administratief beroep bekritisieren. Zij roepen daarbij uitdrukkelijk in dat de verwerende partij, door hun beroep onontvankelijk want laattijdig te verklaren, artikel 4.7.19, §2 VCRO, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de formele en materiële motiveringsplicht schendt. Zij lichten de ingeroepen schending verder omstandig toe.

De verwerende partij en de tussenkomende partijen voeren (minstens ondergeschikt) inhoudelijk verweer op het “middel”, waaruit blijkt dat zij de kritiek van de verzoekende partijen hebben begrepen.

De omstandigheid dat de verzoekende partijen dit “middel” onder de titel “ontvankelijkheid” hebben geformuleerd, komt de leesbaarheid van het verzoekschrift niet ten goede, maar heeft de rechten van verdediging niet geschaad.

Er moet dan ook worden vastgesteld dat het verzoekschrift minstens één ontvankelijk middel bevat. De exceptie dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebrek aan enig ontvankelijk middel moet dan ook worden verworpen.

VII. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Enig middel gericht tegen de beslissing van de verwerende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 4.7.19, §2 VCRO, de formele en de materiële motiveringsplicht en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen voeren aan dat de verwerende partij ten onrechte tot de laattijdigheid van het administratief beroep heeft beslist omdat er geen sprake is van een rechtsgeldige aanplakking van de in eerste aanleg genomen beslissing van 30 december 2010. De verzoekende partijen voeren aan dat de aanplakking gebeurd is op de enige schuine zijde van het raam/deur en daarom niet zichtbaar was van op de openbare weg of de terreinen van de verzoekende partijen.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO moet de bekendmaking aangeplakt worden ‘op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft’, en deze bepaling moet volgens de verzoekende partijen worden toegepast conform de *ratio legis* ervan en op een zinvolle manier.

Het is volgens de verzoekende partijen logisch en het zou getuigen van behoorlijk bestuur dat de overheid voor die invulling inspiratie haalt bij gelijkaardige wetgeving, die identiek hetzelfde doel nastreeft, en die door de uitvoerende macht naderhand is gepreciseerd. Volgens de verzoekende partijen dient artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 inzake de formaliteiten voor de aanplakking van de aankondiging van een openbaar onderzoek als voor de hand liggende inspiratiebron te dienen.

De verzoekende partijen zien slechts één verklaring waarom de verwerende partij genoeg neemt met een onvoldoende zichtbare aanplakking, en dat is de belangenvermenging tussen enerzijds de stad/provincie en anderzijds de exploitant N.V. Antwerps Sportpaleis.

De verzoekende partijen stellen verder dat de foto’s meegedeeld door de eerste tussenkomende partij niets verduidelijken, en geen bewijs vormen voor de aanplakking gedurende een termijn van 30 dagen.

Ook het verleende attest van aanplakking levert geen bewijs op van regelmatige aanplakking, nu in dit attest enkel wordt gesteld dat de aanplakking gecontroleerd werd op 13 januari en 4 februari 2011. Hieruit blijkt dus enkel dat er deze twee dagen een aanplakking is gebeurd, maar hieruit kan niet worden afgeleid waar de aanplakking hing en nog minder dat de aanplakking 30 dagen geduurd heeft.

Nu er minstens een substantiële twijfel bestaat over de regelmatigheid van de aanplakking, dient deze twijfel in het voordeel van de beroepers beslecht te worden.

Deze vaststelling klemmt volgens de verzoekende partijen des te meer, nu uit de grond van de zaak blijkt dat de bestreden derde regularisatievergunning van 30 december 2010 manifest illegaal is.

Om al deze redenen zijn de verzoekende partijen van mening dat de aanplakking onregelmatig is, minstens dat er serieuze twijfel bestaat over de regelmatigheid ervan, die in het voordeel van de beroepers dient te worden beslecht. Bijgevolg is de beroepstermijn van 30 dagen niet beginnen te lopen en diende hun beroep tijdig en ontvankelijk verklaard te worden.

2.

De verwerende partij stelt onder verwijzing naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011 (nr. 8/2011) dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van een vergunningsbeslissing.

Tevens verwijst zij naar rechtspraak van de Raad waarin geoordeeld wordt dat tot zolang de Vlaams regering geen aanvullende of vormelijke vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking moet voldoen, enkel rekening kan worden gehouden met artikel 4.7.19, §2 VCRO.

Dit houdt in dat een mededeling die te kennen geeft dat een vergunning werd verleend, door de aanvrager gedurende een periode van 30 dagen moet aangeplakt worden, op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. Nu de Vlaamse regering nog geen aanvullende inhoudelijke of vormelijke vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking moet voldoen, bestaat de enige wettelijke vereiste er in dat er aangeplakt wordt “op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft”.

In casu werd de aanplakking verricht op 13 januari 2011 op de plaats waarop de aanvraag betrekking heeft, nl. Schijnpoortweg 115, 2170 Merksem-Antwerpen. Uit de stukken van het dossier blijkt volgens de verwerende partij dat de aanplakking geschiedde op twee duidelijke en voor het publiek zichtbare plaatsen, en dus niet enkel en alleen op de enige schuine zijde van het raam/deur. Daarenboven is de schuine zijde waarop de verzoekende partijen hun pijlen van kritiek richten, de hoofdingang van de Lotto Arena, zodat ook moeilijk kan worden volgehouden dat dit een verdoken locatie is. Van derden mag trouwens verwacht worden dat zij opmerkzaam zijn wat betreft de aanplakking van de vermeende vergunning, zeker nu de verzoekende partijen reeds jaar en dag procederen tegen het project van de eerste tussenkomende partij.

Dat de aanplakking wel degelijk geschiedde op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, werd geattesteerd in het attest van aanplakking dat ondertekend werd door de bestuurscoördinator-stedenbouwkundig ambtenaar, voor de stadssecretaris bij machtiging van 27 januari 2010. Uit dit attest blijkt dat de bevoegde ambtenaar ook daadwerkelijk ter plaatse is geweest, namelijk op de eerste en op de laatste dag van de aanplakkingstermijn, en ook geen gebreken in de aanplakking vaststelde.

De verzoekende partijen bewijzen ook niet dat het attest door valsheid zou zijn aangetast, zodat het bewijs geleverd is dat de aanplakking heeft plaatsgevonden (R.v.St., nr. 215.174).

De verwerende partij verwijst verder naar rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat het toepassingsgebied van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning,

verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, uitdrukkelijk beperkt is tot de openbare onderzoeken met betrekking tot vermelde aanvragen.

Volgens de verwerende partij lijken de verzoekende partijen vooral kritiek te uiten op de inhoud van artikel 4.7.19, §2 VCRO en het uitblijven van een uitvoeringsbesluit. Het behoort evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad om in te gaan op wetskritiek.

De verwerende partij vreest ook dat de deur voor talrijke tergende en roekeloze beroepen zal worden opengezet mocht de Raad oordelen dat elke twijfel over het al dan niet correct aanplakken in het voordeel van derde belanghebbenden moet beslecht worden, om nog maar te zwijgen over de gevolgen voor de rechtszekerheid van de vergunningsaanvrager.

Tot slot houden de verzoekende partijen volkomen ten onrechte voor dat de laattijdigheid niet gemotiveerd zou zijn in de bestreden beslissing. Dit tart volgens de verwerende partij werkelijk alle verbeelding, aangezien in het bijzonder hieraan 3 pagina's gewijd zijn.

De verwerende partij besluit dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort om zich in de plaats te stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan, zelfs niet wanneer het gaat over het oordeel omtrent het al dan niet laattijdig aantekenen van het administratief beroep.

3.

De eerste tussenkomende partij betwist in de eerste plaats met klem de aantijgingen van "belangenvermenging" en "heimelijke besluitvorming", en wijst er op dat de verzoekende partijen hebben nagelaten om tijdig beroep aan te tekenen tegen een vergunningsbeslissing die behoorlijk en volgens de regels van de kunst was aangeplakt.

De eerste tussenkomende partij stelt met verwijzing naar artikel 4.7.19, §2 VCRO dat de beroepstermijn van 30 dagen om een administratief beroep in te stellen bij de verwerende partij, moet worden berekend vanaf de eerste dag van de aanplakking van de vergunningsbeslissing. Dit standpunt werd bevestigd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 8/2011 van 27 augustus 2011, waarin eveneens werd bevestigd dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is. Met de decreetwijziging van 8 juli 2011 werd dit gegeven eens te meer bevestigd, toen de decreetgever expliciet gemaakt heeft dat de termijn moest worden berekend vanaf "de dag na deze van de startdatum van de aanplakking".

Tot zolang de Vlaamse regering geen aanvullende inhoudelijke of vormelijke vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met artikel 4.7.19, §2 VCRO.

De bewering van de verzoekende partijen dat de aanplakking op een raam schuin ten opzichte van de straatzijde in strijd zou zijn met (niet nader genoemde) beginselen van behoorlijk bestuur en dat bij analogie van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 2000 een aanplakking enkel parallel aan de openbare weg zou mogen gebeuren, faalt volgens de eerste tussenkomende partij in rechte en druist in tegen de rechtspraak van de Raad.

Volgens de rechtspraak van de Raad dient de aanplakking te gebeuren op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft en waarbij in redelijkheid dient aangenomen te worden dat vermelde aanplakking zichtbaar en leesbaar dient te zijn vanaf de openbare weg. Zolang de Vlaamse regering geen bijkomende vormelijke, dan wel inhoudelijke vereisten oplegt waaraan de aanplakking dient te voldoen, kan enkel rekening worden gehouden met de decretale tekst. De regeling met betrekking tot de aanplakking zoals opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 is enkel van toepassing op openbare onderzoeken en is niet van

toepassing op de aanplakking van vergunningsbeslissingen. Het komt aan de verzoekende partijen toe om te bewijzen dat een attest van aanplakking door valsheid is aangetast. Als de valsheid van een attest van aanplakking niet is aangetoond, primeert dit attest boven beweringen van de verzoekende partijen omtrent de correctheid van een bepaalde aanplakking.

In casu gebeurde de aanplakking volgens de eerste tussenkomende partij conform de vereisten opgesomd in artikel 4.7.19, §2 VCRO en de vaste rechtspraak van de Raad, nl. (1) werd de aanplakking aangebracht op de plaats waarop de vergunning betrekking heeft (nl. de Lotto Arena) en was deze aanplakking zonder enige twijfel zichtbaar en leesbaar van de openbare weg en (2) heeft de stad Antwerpen een attest van aanplakking afgeleverd, na aan de tussenkomende partij te hebben bevolen waar de aanplakking precies diende te gebeuren en hierbij is een bevoegde ambtenaar tot twee maal toe komen verifiëren of de aanplakking correct gebeurde.

De eerste tussenkomende partij licht toe hoe de aanplakking precies is gebeurd. Na een eerste aanplakking op het terrein, op de hoek van het Sportpaleis en de Lotto Arena, heeft de dienst Ruimtelijke Ordening van de stad Antwerpen na controle geadviseerd om de mededeling aan het raam van de Lotto Arena zelf te hangen.

De eerste tussenkomende partij heeft daaropvolgend op 13 januari 2011 de mededeling dat de vergunning werd verleend aangebracht op het raam van de Lotto Arena zelf, en op diezelfde dag heeft zij foto's van die aanplakking bezorgd aan de dienst Ruimtelijke Ordening. De aanplakking werd volgens de eerste tussenkomende partij aangebracht naast de toegangsdeur en duidelijk zichtbaar van op de openbare weg. Volgens de eerste tussenkomende partij werd de aanplakking bovendien "parallel" met de openbare weg aangeplakt, nu de Schijnpoortweg een bocht maakt ter hoogte van de aanplakking op het kruispunt met de Bisschoppenhoflaan.

Op 18 januari 2011 verklaarde de eerste tussenkomende partij op eer dat de aanplakking was aangevangen op 13 januari 2011.

Op 15 februari 2011 verklaarde de eerste tussenkomende partij op eer dat de mededeling steeds was aangeplakt volgens de vereisten van de VCRO; de aanplakking heeft dus meer dan 30 dagen uitgehangen aan het raam van de Lotto Arena.

Het op 21 februari 2011 afgeleverde attest van aanplakking vermeldt bovendien uitdrukkelijk dat de aanplakking door de stedelijke diensten daadwerkelijk werd gecontroleerd ter plaatse op 13 januari 2011 en 4 februari 2011.

Niettegenstaande de aanplakking zodoende geschiedde op 13 januari 2011 op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, leesbaar en zichtbaar van op de openbare weg, hebben de verzoekende partij slechts op 11 maart 2011 hun administratief beroep ingediend.

De eerste tussenkomende partij voegt hier nog aan toe dat een ondertekend attest van aanplakking geldig is, tot de valsheid ervan wordt bewezen door een verzoekende partij, *quod in casu non*. Zij merkt eveneens op dat het attest van aanplakking geldig is omdat de datum van aanplakking, nl. in het bijzonder de eerste dag van de aanplakking, in het attest wordt vermeld, zodat belanghebbende derden op die manier kennis krijgen van de aanvang en het einde van de beroepstermijn.

Er bestaat volgens de eerste tussenkomende partij geen juridische grondslag voor de stelling dat aanplakkingen enkel "parallel" met de openbare weg zouden mogen gebeuren. De eerste tussenkomende partij wijst er op dat de aanplakking ook gedurende tien dagen (met name in de

periode van 3 januari t.e.m. 13 januari 2011) heeft uitgehangen op de door de verzoekende partijen gewenste plaats.

Het loutere feit dat er geen gerechtsdeurwaardersexploot voor de aanplakking voorhanden is, is evenmin relevant volgens de eerste tussenkomende partij, nu dit geenszins wordt vereist in de regelgeving.

Tenslotte stelt de eerste tussenkomende partij dat er geen enkele regel, ook niet “de rechten van verdediging”, bestaat waaruit zou volgen dat een beroep dat *contra legem* werd ingesteld, alsnog wettig zou worden.

4.

De tweede en de derde tussenkomende partij stellen dat alle reglementaire bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur werden nageleefd, en citeren uit de bestreden beslissing.

De verwerende partij is wel degelijk ingegaan op de argumentatie van de verzoekende partijen in hun beroepschrift.

Uit het attest van aanplakking blijkt dat de aanvrager de vergunning aanplakte op 13 januari 2011, hetgeen ook werd vastgesteld door de dienst van de stedenbouwkundige ambtenaar, een eerste maal op 13 januari 2011 en een tweede maal op 4 februari 2011.

De beroepstermijn van 30 dagen voor de verzoekende partijen is beginnen te lopen op 14 januari 2011, zijnde de dag na de aanplakking, en is bijgevolg afgelopen op 12 februari 2011. Het op 11 maart 2011 door de verzoekende partijen ingestelde beroep is dan ook manifest laattijdig volgens de tweede en derde tussenkomende partij.

Het standpunt van de verzoekende partijen dat er op neerkomt dat de aanplakking niet zou gebeurd zijn op de “meest voor de hand liggende plaats”, kan niet worden bijgetreden. Aangezien de aanplakking betrekking heeft op de topsporthal, werd de vergunningsbeslissing aangeplakt op één van de inkomdeuren van deze topsporthal. Deze aanplakking werd niet “afgewend” van de openbare weg; uit de controle van de aanplakking en de foto's van de aanplakking blijkt dat de aanplakking wel degelijk naar de openbare weg was gericht.

5.

In hun wederantwoordnota voegen de verzoekende partijen hier nog aan toe dat het attest van aanplakking gebrekkig is omdat het de eerste dag van aanplakking niet vermeldt. Uit de schriftelijke uiteenzetting van de eerste tussenkomende partij blijkt immers dat de eerste aanplakking reeds is gebeurd op 3 januari 2011, en dat er vervolgens op 13 januari 2011 werd overgegaan tot een aanplakking op een andere plaats. Het is volgens de verzoekende partijen dus 3 januari 2011 die als eerste dag van de aanplakking moet worden beschouwd. Indien men uitgaat van de datum van 13 januari 2011 als eerste dag van aanplakking, dan is deze aanplakking laattijdig want niet binnen de termijn van 10 dagen uit artikel 4.7.19, §2, tweede lid VCRO.

Tenslotte nodigen de verzoekende partijen de Raad uit om over te gaan tot een vaststelling ter plaatse, waaruit zou blijken dat de aanplakking georganiseerd is met de enkele bedoeling om de omliggende bedrijven en buurtbewoners te misleiden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen stellen in essentie dat de aanplakking van de mededeling van de in eerste aanleg verleende stedenbouwkundige vergunning niet regelmatig is gebeurd, zodat de termijn om administratief beroep in te stellen niet is beginnen lopen en hun beroep ten onrechte onontvankelijk (laattijdig) werd verklaard door de verwerende partij.

2.

Artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO bepaalde oorspronkelijk als volgt:

"Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat:

(...)

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking."

Na het wijzigingsdecreet van 4 april 2014 (B.S. 15 april 2014) luidt deze bepaling als volgt:

"Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat

(...)

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na de startdatum van de aanplakking."

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat deze wijziging, net zoals de wijziging inzake de beroepstermijn bij de Raad, een loutere verduidelijking betreft van de bestaande tekst die aansluit bij de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2013-2014*, nr. 2371/1, p. 41-42).

Het destijds toepasselijke artikel 4.7.19, § 2 VCRO bepaalt:

"Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen."

De formele motiveringsplicht vereist dat de verwerende partij in haar beslissing de redenen aangeeft waarom zij het administratief beroep laattijdig heeft verklaard.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat haar beslissing moet steunen op draagkrachtige motieven die in feite en in rechte aanvaardbaar zijn, die pertinent zijn en die de genomen beslissing moeten verantwoorden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt voor het bestuur de plicht in om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden en ze te steunen op een correcte feitenvinding.

Het redelijkheidsbeginsel verbiedt de vergunningverlenende overheid om kennelijk onredelijk te handelen wanneer zij over enige appreciatieruimte beschikt. De Raad beschikt in dit verband slechts over een marginaal wettigheidsstoezicht.

3.

Na de partijen gehoord te hebben op 24 februari 2015, verklaart de verwerende partij met de bestreden beslissing het administratief beroep van de verzoekende partijen opnieuw onontvankelijk wegens laattijdigheid. Zij stelt het volgende:

“ ...

8. Beoordeling ontvankelijkheid

Er is niet voldaan aan de ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Alle ingediende beroepen worden onontvankelijk verklaard.

De beroepen werden laattijdig ingesteld:

- *De beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 13 januari 2011 op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanplakking werd tweemaal gecontroleerd door de dienst van stad Antwerpen (op 13 januari 2011 en op 4 februari 2011).*
- *De poststempel van de aangetekende brief met het beroepschrift van NV Nagels Transport, Betofin NV, Vibro-Welfsels NV en mevrouw Ursula Thielemans-De Beukelaer is gedateerd op 11 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending. Het beroep werd ingesteld buiten de termijn van 30 dagen.*
- *De poststempel van de aangetekende brief met het beroepschrift van de heer Martin Somers, mevrouw Monique Van Den Branden, mevrouw Liliane Denys en mevrouw Elisabeth Liberton is gedateerd op 11 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending. Het beroep werd ingesteld buiten de termijn van 30 dagen.*

1. Start van beroepstermijn

Ten tijde van het instellen van het administratief beroep (11 maart 2011) bepaalde artikel 4.7.21, §3 dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid door elke andere belanghebbende ingesteld moest worden binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat "de dag na deze van aanplakking".

Uit rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen is gebleken dat de Raad ermee instemt dat de termijn van "30 dagen na aanplakking cfr. art. 4.8.16 § 2 VCRO" aanvangt de eerste dag na de dag van aanplakking.

Deze zienswijze van de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd bevestigd door het Grondwettelijk Hof in haar arrest van 27 januari 2011. Sinds dit arrest (nr. 8/2011 van 27 januari 2011) kan niet ernstig meer worden betwist dat de beroepstermijn ingaat de dag na de startdatum van aanplakking.

Verder kan nog verwezen worden naar het feit dat een attest van aanplakking steeds de dag van eerste aanplakking uitdrukkelijk moet vermelden (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181), zodat een belanghebbende kan weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt

Met het wijzigingsdecreet van 4 april 2014 werd door de decreetgever inzake de beroepstermijn bij de deputatie, verduidelijkt dat de beroepstermijn begint te lopen de dag na deze van de startdatum van de aanplakking.

Dit was een loutere verduidelijking van de bestaande tekst die aansluit bij de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever, bij de bestaande rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011.

Artikel 4.7.21,§3 VCRO bepaalt heden dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld wordt binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na de startdatum van de aanplakking.

'Na de startdatum', impliceert m.a.w. de dag nadat de aanplakking werd aangebracht. De beroepstermijn loopt dus gelijk met de aanplakking.

Gelet op het voorgaande, kan de interpretatie van de beroepers (dat de beroepstermijn pas begint te lopen de dag na afloop van de aanplakkingstermijn) niet weerhouden worden.

2. Regelmatige aanplakking

De enige wettelijke vereiste is dat de aanplakking geschiedt "op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft."

Artikel 4.7.19, § 2 VCRO bepaalt:

"Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen."

Zolang de Vlaamse Regering geen aanvullende vormelijke, dan wel inhoudelijke, vereisten oplegt waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met artikel 4.7.19, §2 VCRO.

In het beroepsschrift wordt voorgehouden dat de aanplakking moet voldoen aan de vereisten van aanplakking die artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen voorschrijft. Dit standpunt wordt niet bijgetreden door de Raad voor Vergunningsbetwistingen (nr.A/2012/0379).

In voorliggende aanvraag werd de aanplakking, volgens het gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking zoals vermeld in artikel 4.7.19, §2, VCRO, aangeplakt op 13 januari 2011 op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, nl. te Schijnpoortweg 115, 2170 Merksem.

In het attest van aanplakking wordt het volgende vermeld: "Door mijn dienst werd de aanplakking gecontroleerd op 13 januari en 4 februari 2011." M.a.w. blijkt uit de attestering dat de stedenbouwkundige dienst daadwerkelijk de aanplakking ter plaatse is gaan controleren.

Het attest van aanplakking werd vervolgens ondertekend door de bestuurscoördinator-stedenbouwkundig ambtenaar en dit "voor de stadssecretaris, bij machtiging van 27 januari 2010".

Uit de foto's kan men tevens afleiden dat de aanplakking duidelijk is gebeurd, achter een glazen raam, zo dicht mogelijk bij de openbare weg, op ooghoogte en met de tekst gericht naar de openbare weg.

De aanplakking van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen is regelmatig gebeurd.

3. Tijdigheid

De beroepen werden ingesteld buiten de termijn van 30 dagen.

De poststempel van de aangetekende brief met het beroepschrift van NV Nagels Transport, Betofin NV, Vibro-Welfsels NV en mevrouw Ursula Thielemans-De Beukelaer is gedateerd op 11 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending.

De poststempel van de aangetekende brief met het beroepschrift van de heer Martin Somers, mevrouw Mónica Van Den Branden, mevrouw Liliane Denys en mevrouw Elisabeth Liberton is gedateerd op 11 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending.

De vergunning werd aangeplakt op 13 januari 2011. De laatste dag waarop beroep kon aangetekend worden is bijgevolg 13 februari 2011.

*De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en haar uitvoeringsbesluiten zijn het wetgevend kader voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en deze voorzien geen uitzonderingsbepalingen voor de beroepstermijn.
..."*

4.

Het wordt niet betwist dat de mededeling dat de vergunning die werd verleend door de eerste tussenkomende partij op 13 januari 2011 werd aangeplakt op het raam naast de ingang van de Lotto Arena aan de Schijnpoortweg 115.

De verzoekende partijen stellen evenwel dat de aanplakking is gebeurd op de schuine zijde van het raam/deur en dus niet parallel aan de openbare weg, en dat deze aanplakking daarom niet zichtbaar was van de openbare weg. Zij menen dat artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 inzake de formaliteiten voor de aanplakking van de aankondiging van een openbaar onderzoek hierbij "een voor de hand liggende inspiratiebron" voor de overheid is.

5.

Zolang de Vlaamse Regering geen aanvullende vormelijke, dan wel inhoudelijke vereisten oplegt waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met artikel 4.7.19, §2 VCRO: er moet aangeplakt worden "op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft".

Hierbij dient redelijkerwijze te worden aangenomen dat de aanplakking zichtbaar en leesbaar dient te zijn vanaf de openbare weg.

In zoverre de verzoekende partijen menen dat de voorwaarden waaraan de aanplakking dient te voldoen in het kader van het openbaar onderzoek naar aanleiding van een vergunningsaanvraag ook dienden nageleefd te worden in het kader van de aanplakking van de in artikel 4.7.19, §2 VCRO bedoelde mededeling, is de Raad van oordeel dat vermelde overweging faalt naar recht. Het volstaat in dit verband te verwijzen naar artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, zoals meermaals gewijzigd, dat het toepassingsgebied van het besluit uitdrukkelijk beperkt tot de openbare onderzoeken met betrekking tot vermelde aanvragen. Artikel 5 van het uitvoeringsbesluit aangaande de openbare onderzoeken is op basis van artikel 2 van dat besluit echter niet van toepassing op de bekendmaking van een vergunningsbeslissing zelf.

De vraag of de aanplakking in kwestie voldoende zichtbaar was van de openbare weg, betreft in belangrijke mate een feitelijke aangelegenheid. De Raad is niet bevoegd om deze feitelijke beoordeling over te doen, maar kan enkel nagaan of de verwerende partij op grond van de juiste feitelijke gegevens en in alle redelijkheid tot de beslissing is gekomen dat de aanplakking voldoet aan de gestelde vereisten en de beroepstermijn heeft laten ingaan.

De verwerende partij steunt zich in de bestreden beslissing op het attest van aanplakking van 21 februari 2011 opgesteld door de bestuurscoördinator-stedenbouwkundig ambtenaar en dit voor de stadssecretaris bij machtiging van 27 januari 2011. Hierin wordt geattesteerd dat de bekendmaking van de beslissing over de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning op 13 januari 2011 werd aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, met name de Schijnpoortweg 115, 2170 Merksem-Antwerpen, en dat de aanplakking door de diensten van de stad werden gecontroleerd op 13 januari en 4 februari 2011.

De verwerende partij steunt zich eveneens op foto's van de aanplakking, waaruit volgens haar kan worden afgeleid *“dat de aanplakking duidelijk is gebeurd, achter een glazen raam, zo dicht mogelijk bij de openbare weg, op ooghoogte en met de tekst gericht naar de openbare weg.”*

Uit de foto's van de aanplakking (stuk 18 van het administratief dossier) blijkt in de ogen van de Raad dat de bekendmaking werd aangeplakt achter het vaste raam van de Lotto Arena, naast de hoofdingang, op ooghoogte en met de tekst gericht naar de openbare weg. Dat deze aanplakking is gebeurd op de schuine zijde van het raam/deur, maakt deze aanplakking in de ogen van de Raad niet onzichtbaar vanaf de openbare weg, nu de voorliggende weg ter hoogte van de aanplakking een bocht maakt, zoals door de eerste tussenkomende partij terecht wordt opgemerkt.

De attesten van aanplakking, afkomstig van een bevoegd ambtenaar zoals in casu, hebben overigens ook bijzondere bewijskracht en er wordt geen valsheid in geschrifte door de verzoekende partijen aangevoerd, laat staan aangetoond.

Op basis van het attest van aanplakking van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van 21 februari 2011, dat overigens niet van valsheid wordt beticht door de verzoekende partijen, en op grond van de foto's van de aanplakking, is de Raad van oordeel dat de verwerende partij niet onjuist of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld dat de aanplakking van de bekendmaking van de vergunningsbeslissing van 30 december 2010 regelmatig is gebeurd en dat hierdoor de termijn om administratief beroep in te stellen is ingegaan op 14 januari 2011.

Bijgevolg moet worden besloten dat het administratieve beroep van de verzoekende partijen, ingediend met een aangetekend schrijven van 11 maart 2011, laattijdig is.

6.

In zoverre de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota nog voor het eerst aanvoeren dat het attest van aanplakking van 21 februari 2011 ten onrechte 13 januari 2011 als eerste dag van aanplakking vermeldt, nu een eerste aanplakking (op een andere plaats) reeds plaatsvond op 3 januari 2011, moet worden opgemerkt dat de verzoekende partijen een nieuwe wending geven aan hun middel. De verzoekende partijen leggen niet uit, en de Raad ziet niet in, waarom zij deze kritiek niet reeds in hun inleidend verzoekschrift konden ontwikkelen. Deze middeluitbreiding in de wederantwoordnota is dan ook onontvankelijk.

7.

Het middel wordt verworpen.

B. Middelen gericht tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen voeren onder de titel “stedenbouwkundige vergunning 30.12.2010 kennelijk onwettig” acht middelen aan:

- (1) Ontbreken verplicht openbaar onderzoek;
- (2) Ontbreken verplicht MER;
- (3) Ontbreken nieuw verplicht advies gemachtigde ambtenaar (gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar;
- (4) Schending oud advies gemachtigde ambtenaar 13 februari 2016;
- (5) Ontbreken verplicht nieuw advies Afdeling Wegen en Verkeer;
- (6) Schending van de goede ruimtelijke ordening;
- (7) Onwettigheid en dus niet van toepassing van het GRUP Sportpaleis – schending van de gewestplanbestemming “bufferzone”, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van de formele en materiële motiveringsplicht;
- (8) Schending van het GRUP Sportpaleis, schending formele motiveringsplicht en algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Zowel de verwerende als de tussenkomenende partijen stellen dat deze middelen onontvankelijk zijn, nu ze uitsluitend gericht zijn tegen de beslissing genomen in eerste aanleg.

Beoordeling door de Raad

Zoals de verzoekende partijen zelf al aangeven in hun verzoekschrift, zijn de middelen 1 tot en met 8 uitsluitend gericht zijn tegen de in eerste aanleg verleende stedenbouwkundige vergunning van 30 december 2010.

Aangezien de verwerende partij met de bestreden beslissing het administratief beroep van de verzoekende partijen heeft afgewezen als onontvankelijk, en zij dus geen beoordeling ten gronde heeft gemaakt van de aanvraag, en aangezien de Raad enkel bevoegd is om de wettigheid te beoordelen van een laatste aanleg genomen beslissing over een vergunningsaanvraag, zijn alle

acht middelen gericht tegen de beslissing van de tweede tussenkomende partij van 30 december 2010 onontvankelijk.

De middelen worden verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv ANTWERPS SPORTPALEIS is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN en de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, is ontvankelijk.
3. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, ten laste van de verzoekende partijen, elk voor 175 euro.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 300 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor 100 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 9 mei 2017 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Chana GIELEN

Pieter Jan VERVOORT